

УДК 81'42:81'27](=112.2)
DOI <https://doi.org/10.32782/modernph-2026.5.40>

МАНІПУЛЯТИВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ХЕЙТУ У СУЧАСНІЙ КОМУНІКАЦІЇ (НА МАТЕРІАЛІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ)

Шапочкіна Ольга Володимирівна,

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри германської філології
факультету романо-германської філології
Київського столичного університету імені Бориса Грінченка
ORCID ID: 0000-0002-9575-0415

Статтю присвячено системному лінгвістичному аналізу хейту як ефективного засобу маніпулятивного впливу у сучасному комунікативному німецькомовному просторі. Дослідження фокусується на матеріалі німецькомовного медійного дискурсу та комунікації у соціальних мережах, що дає змогу простежити функціонування хейт-мовлення в умовах публічної та напівпублічної взаємодії. У роботі охарактеризовано основні теоретичні підходи до вивчення хейту, зокрема в межах критичного дискурс-аналізу, прагматики та теорії мовленнєвих актів. Основну увагу зосереджено на виявленні лексико-стилістичних засобів реалізації хейту, серед яких – пейоративна лексика, узагальнювальні ярлики, дегуманізуючі та воєнні метафори, інтенсифікатори оцінки, імперативні конструкції, риторичні запитання та іронічно-саркастичні висловлювання. У роботі досліджено прагматичний вимір маніпулятивного впливу хейту, який реалізується через зовнішні та імпліцитні смисли. Установлено, що хейт-висловлювання виконують не лише експресивну, а і стратегічну функцію, спрямовану на керування сприйняттям адресата, легітимацію соціального виключення та нормалізацію агресії в публічному дискурсі. У статті окремо проаналізовано дискурсивні умови поширення хейт-мовлення в німецькомовному публічному просторі, зокрема роль медіа та цифрових платформ у відтворенні й підсиленні маніпулятивних смислів. Показано, що хейт функціонує не як поодинокі мовні порушення, а як повторювана комунікативна практика, яка вбудовується в ширші ідеологічні наративи та сприяє формуванню стійких негативних установок щодо окремих соціальних груп. У цьому контексті хейт-мовлення розглядається як елемент стратегічної комунікації, що поєднує емоційний вплив із когнітивним спрощенням реальності. Хейт постає як дієвий інструмент маніпуляції колективною свідомістю, що зумовлює актуальність його лінгвістичного осмислення в межах сучасних досліджень медійного та цифрового дискурсу. Отримані результати мають теоретичне й практичне значення для подальших досліджень маніпулятивних стратегій у медійному та цифровому дискурсі, а також для розвитку критичного аналізу мовних практик сучасної комунікації.

Ключові слова: хейт, хейтмовлення, хейт-висловлювання, маніпуляція, критичний дискурсаналіз, прагматика, німецька мова, медіадискурс, німецька мова, адресат.

Shapochkina Olga. Manipulative Potential of Hate in Contemporary Communication (based on the German language)

The article is devoted to a systematic linguistic analysis of hate as an effective means of manipulative influence in the contemporary German-language communicative space. The study focuses on material drawn from German-language media discourse and communication on social networks, which makes it possible to trace the functioning of hate speech in conditions of public and semi-public interaction. The paper outlines the main theoretical approaches to the study of hate, in particular within the frameworks of critical discourse analysis, pragmatics, and speech act theory. Special attention is paid to identifying the lexical and stylistic means used to realize hate, including pejorative vocabulary, generalizing labels, dehumanizing and military metaphors, evaluative intensifiers, imperative constructions, rhetorical questions, and ironic or sarcastic utterances. The study examines the pragmatic dimension of the manipulative impact of hate, which is realized through explicit and implicit meanings. It is established that hate utterances perform not only an expressive but also a strategic function aimed at managing the recipient's perception, legitimizing social exclusion, and

normalizing aggression in public discourse. The article also analyzes the discursive conditions of the spread of hate speech in the German-language public sphere, in particular the role of media and digital platforms in reproducing and amplifying manipulative meanings. It is shown that hate functions not as an isolated linguistic violation but as a recurrent communicative practice embedded in broader ideological narratives and contributing to the formation of stable negative attitudes toward certain social groups. In this context, hate speech is viewed as an element of strategic communication that combines emotional influence with cognitive simplification of reality. Hate thus emerges as an effective tool for manipulating collective consciousness, which determines the relevance of its linguistic analysis within contemporary studies of media and digital discourse. The results obtained have both theoretical and practical significance for further research into manipulative strategies in media and digital discourse, as well as for the development of critical analysis of linguistic practices in modern communication.

Key words: *hate, hate speech, hate utterances, manipulation, critical discourse analysis, pragmatics, German language, media discourse, German language, addressee.*

Вступ. Умови глобалізованого інформаційного простору зумовлюють трансформацію комунікативних практик, серед яких особливе місце належить мові ворожнечі або агресивному мовленню. Одним із найбільш поширених і соціально значущих явищ є хейт, який дедалі частіше функціонує як інструмент цілеспрямованого впливу на адресата. У сучасному німецькомовному дискурсі *хейтмовлення* активно використовується у соціальних мережах, політичній комунікації, масмедіа, де воно сприяє загостренню конфліктів і поляризації суспільства. Актуальність дослідження зумовлена необхідністю лінгвістичного осмислення хейту не лише як прояву вербальної агресії, а як засобу маніпуляції, що впливає на формування суспільної думки.

У лінгвістиці сучасних років *хейтмовлення* (англ. *Hate Speech*, нім. *Hassrede*) трактується як форма дискримінаційного та агресивного мовлення, спрямована на знецінення, виключення або делегітимацію соціальних груп та їхньої діяльності. У працях німецьких та зарубіжних дослідників хейт розглядається у зв'язку з поняттями мовленнєвої агресії, вербального насильства. Маніпуляція у комунікації визначається як прихований вплив на свідомість адресата з метою нав'язування певних оцінок і моделей поведінки. У поєднанні з *хейтмовленням* маніпуляція набуває особливої ефективності, оскільки емоційно забарвлені висловлювання знижують рівень критичного сприйняття інформації. Теоретичну основу дослідження феномену хейту становлять праці представників критичного дискурсаналізу, прагматики, соціолінгвістики та теорії маніпуляції. Так, Л. Летюча, досліджуючи феномен вербальної агресії, виокремлює різні її види: тролінг, флеймінг,

булінг, хейтинг, кіберсталкінг, астротурфінг, харасмент, імперсонація, ексклюзія, хеппіслепінг, кіберсуїцид тощо. Вони тісно переплетені як один з одним, так і з різними проявами комунікативної агресії у світі [1, с. 63–68]. Н. Ферклаф розглядає агресивні та дискримінаційні мовні практики як складник ідеологічно зумовленого дискурсу, що відтворює владні асиметрії у суспільстві. У межах критичного дискурсаналізу хейтмовлення інтерпретується як інструмент домінування, що формує соціальну нерівність через мову [2]. Т. ван Дейк зосереджується на когнітивному вимірі дискурсу хейту, аналізуючи механізми маніпуляції, ідеологічної поляризації та дихотомії «ми» vs. «вони». Дослідник підкреслює роль ментальних моделей та соціальних знань у сприйнятті хейтвисловлювань адресатом [3; 4, с. 359–383]. Р. Водак і М. Райзігль у межах дискурсивноісторичного підходу досліджують хейт як риторичний інструмент расизму, ксенофобії та популізму. Їхні роботи демонструють, як мовні стратегії дегуманізації функціонують у політичному та медійному дискурсі. Р. Водак аналізує зв'язок хейтмовлення з політикою страху, показуючи, як емоційно насичена негативна риторика використовується для мобілізації електорату та легітимації дискримінаційних практик [5; 6]. Дж. Калпепер досліджує хейт у контексті теорії неввічливості, розглядаючи агресивні висловлювання як свідомі стратегії завдання комунікативної шкоди адресатові [7]. Ю. Мейбауер зосереджується на прагматичних аспектах маніпуляції, зокрема на співвідношенні експліцитного та імпліцитного значення у маніпулятивних і хейтвисловлюваннях [8]. Ю. Бенклер, Р. Фаріс і Г. Робертс досліджують поширення хейту й маніпулятивного контенту в цифрових медіа, акцен-

туючи увагу на мережевих механізмах радикалізації та емоційного впливу [9]. Б. Крамер аналізує популістські онлайнпрактики, у межах яких хейтмовлення виконує функцію емоційної мобілізації та спрощення політичних наративів [11]. Дж.-В. Мюллер розглядає хейт як складник популістського дискурсу, що ґрунтується на виключенні опонентів із легітимного політичного простору [12].

Мета статті. У сучасних німецькомовних дослідженнях хейтмовлення постає як багатовимірне явище, що поєднує мовну агресію, маніпуляцію та ідеологічний вплив [10], що й визначає системний підхід у цій статті. Саме тому метою статті є виявлення мовних і прагматичних механізмів маніпулятивного впливу хейту у німецькомовному комунікативному просторі. Методологічною основою статті є поєднання якісних методів лінгвістичного аналізу, зокрема критичного дискурсаналізу, прагматичного та лексикосемантичного аналізу. Матеріалом дослідження слугували тексти німецьких онлайнмедіа (*Der Spiegel, Die Zeit, Die Welt, Bild*), а також коментарі користувачів у соціальних мережах (Twitter, TikTok, Facebook, YouTube) за 2020–2025 роки.

Результати. Маніпулятивний потенціал хейту реалізується через низку комунікативних стратегій. Однією з ключових є стратегія емоційної поляризації, що ґрунтується на опозиції «свої» vs. «чужі». На лексичному рівні хейтмовлення характеризується використанням інвективів, пейоративів та експресивно забарвлених прикметників. Поширеними є метафори з доменів війни, хвороби та тваринного світу (нім. *Feind, Virus, Parasiten*). Стилістично хейтвисловлювання тяжіють до розмовного або зниженого регістру, що створює ілюзію неформальності та підвищує рівень довіри з боку адресата, посилюючи маніпулятивний ефект, напр.: „*Diese Leute sind eine Gefahr für unser Land*“ – «Ці люди є загрозою для нашої країни», де лексико-стилістичним засобом виступає узагальнювальна номінація (*diese Leute*), лексема загрози (*Gefahr*), прагматичним підґрунтям є апеляція до страху; формування образу колективної небезпеки; поляризація «ми» vs. «вони». Або хейт-висловлювання „*Migranten zerstören unsere Kultur*“ – «Мігранти руйнують нашу культуру» є категоричним узагальненням, дієслово при цьому несе деструктивну семан-

тику (*zerstören*) і це висловлювання транслює маніпуляцію через спрощення складних процесів; паралельно відбувається мобілізація захисних емоцій. Дегуманізоване хейт-висловлювання „*Politiker sind Parasiten des Systems*“ – «Політики – паразити системи» містить ключову метафору (*Parasiten*), на прагматичному підґрунті тут відбувається делегітимація соціальної групи, зниження моральних бар'єрів щодо агресії. Хейтерське висловлювання „*Diese Medien lügen immer*“ – «Ці медіа завжди брешуть» містить абсолютизацію (*immer*), узагальнювальний ярлик, який зумовлює підрив довіри до джерел інформації, нав'язування альтернативної інтерпретації реальності. Імперативна конструкція, вигук „*Haut ab aus unserer Land!*“ – «Збирайтеся геть з нашої країни!» є іллокутив виключення, який вербалізує прямий прагматичний тиск на адресата, імператив у цьому прикладі комбінується із присвійним займенником (*unserem*) і транслює домінування права власності та легітимацію виключення «чужих». Приклад популярної фрази хейтерів „*Habt ihr überhaupt ein Gehirn?*“ – «У вас узагалі є мізки?» є риторичним запитанням, інвективом, при цьому відбувається непряма дискредитація адресата, демонстрація інтелектуальної зверхності. Окрім відкритих хейтерських висловлювань, наявні також імпліцитні варіації, так званий прихований хейт, де відбувається уникнення прямої відповідальності за агресію, напр. саркастично-іронічне хейт-висловлювання: „*Tolle Fachkräfte, die wir da bekommen haben*“ – «От і чудові “фахівці”, яких ми отримали». Подані вище приклади наочно демонструють взаємозв'язок між лексико-стилістичним оформленням хейт-висловлювань та їхнім прагматичним спрямуванням, підтверджуючи маніпулятивний характер хейту в німецькомовному дискурсі.

Лексикостилістичний аналіз німецькомовного хейтмовлення засвідчує використання широкого спектра мовних засобів, спрямованих на емоційну інтенсифікацію, стигматизацію та маніпуляцію свідомістю адресата. Зауважимо, що одним із базових засобів реалізації хейту є пейоративна лексика, що безпосередньо виражає негативну оцінку. У німецькомовному дискурсі поширеними є інвективи та знецінювальні іменники й прикметники: *Idioten, Versager, Abschaum,*

Pack, asozial, dumm, verkommen. Такі одиниці мають яскраво виражену експресивність і виконують функцію прямого приниження адресата. Маніпулятивний ефект посилюється через узагальнення, коли окремі риси приписуються цілій групі. Типовими є конструкції з узагальнювальними займенниками та іменниками: diese Leute, alle Ausländer, die Elite, die Medien. Наприклад: „Diese Leute nehmen uns alles weg“. Подібні висловлювання формують спрощену дихотомічну картину світу. Важливим стилістичним засобом хейту є дегуманізація, що реалізується через метафори з доменів тваринного світу, хвороб або паразитології: Ungeziefer, Ratten, Parasiten, Virus, Seuche. Наприклад: „Diese Gruppe ist ein Virus für unsere Gesellschaft“. Подібні метафори знижують моральні бар'єри щодо агресії. У німецькомовному медійному дискурсі хейт часто оформлюється за допомогою нині вельми актуальної воєнної лексики: Feind, Angriff, Invasion, Kampf, Zerstörung. Наприклад: „Wir werden von einer Invasion bedroht“. Такі метафори апелюють до страху та мобілізують адресата. Хейтвисловлювання часто містять інтенсифікатори: völlig, absolut, total, extrem, які підсилюють негативну оцінку: „absolut unfähig“, „total lächerlich“. Вони створюють ефект категоричності й безапеляційності. Синтаксично хейт реалізується через імперативи та вигуки, що мають високий прагматичний тиск: „Verschwindet!“, „Haut ab!“, „Schämt euch!“. Такі конструкції виконують функцію виключення та психологічного тиску. Риторичні запитання і саркастичні висловлювання („Tolle Leistung, wie immer!“) слугують непрямими засобами хейту, маскуючи агресію під іронію та підсилюючи маніпулятивний ефект. Використання табуованої лексики або зниженого регістру створює ефект «чесності» та «прямоти», що підвищує довіру певної частини аудиторії. Лексикостилістичні засоби реалізації хейту в німецькій мові утворюють цілісну систему маніпулятивного впливу, спрямовану на емоційну ескалацію та формування негативних соціальних установок. Розширений аналіз емпіричного матеріалу з німецькомовних онлайнмедіа та соціальних мереж засвідчує, що *хейтмовлення* функціонує як системний інструмент маніпуляції, а не як сукупність випадкових агресивних висловлювань. Особливо чітко це простежується в коментарях

до публікацій на теми міграції, війни, соціальної політики та внутрішньополітичних конфліктів. У медійному дискурсі типовими є узагальнювальні твердження без джерел і доказів. Маніпулятивний ефект при цьому досягається шляхом спрощення складних соціальних процесів і підміни аргументації оцінкою. У політичному дискурсі часто використовуються дегуманізуючі та делегітимізуючі метафори, напр.: „Die Regierung ist ein Krebsgeschwür“. Подібні гешталти не лише дискредитують політичних акторів, а й легітимізують агресивне ставлення до них, знижуючи рівень довіри до демократичних інституцій. Соціальні мережі характеризуються високим рівнем імперативних і директивних хейтвисловлювань: „Verschwindet!“, „Haut ab!“, „Hört endlich auf zu lügen!“. Анонімність і швидкість поширення контенту посилюють радикальність мовлення та зменшують відповідальність мовця, що сприяє нормалізації агресивної комунікації. Окрему групу становлять саркастичні та іронічні коментарі, які завуальовують хейт під гумор: „Tolle Fachkräfte, die wir da bekommen haben“. Такі висловлювання є особливо маніпулятивними, оскільки дозволяють мовцеві уникати прямої відповідальності за агресію, водночас підтримуючи негативні стереотипи. Аналіз прикладів свідчить, що хейт у німецькомовних медіа та соцмережах виконує функцію емоційної мобілізації аудиторії, формує чіткі дихотомії «свій» vs. «чужий» і сприяє поширенню спрощених інтерпретацій реальності.

У прагматичному вимірі *хейтмовлення* функціонує як засіб керування інтерпретацією повідомлення. Його маніпулятивна сила полягає у нав'язуванні адресатові готових оцінних рамок, у межах яких відбувається сприйняття інформації. З позицій теорії мовленнєвих актів хейт характеризується домінуванням іллокутивів приниження, виключення та загрози. Навіть за відсутності прямого заклику до дії вони мають сильний перлокутивний ефект, викликаючи страх, обурення або ненависть. Маніпуляція досягається також через імпліцитність: багато хейтвисловлювань не містять відкритої агресії, напр.: „Man wird ja wohl noch sagen dürfen...“ створює ілюзію обмеження свободи слова та виправдовує подальшу агресивну репліку. Крім того, *хейтмовлення* виконує функцію нормалізації агресії: регулярне повторення

негативних номінацій знижує чутливість адресата до дискримінаційних висловлювань і сприяє їх сприйняттю як соціально прийнятних. У такий спосіб маніпулятивний вплив хейту виходить за межі окремого акту комунікації та набуває системного характеру. Прагматичний вимір хейту полягає у його здатності приховано формувати емоційні реакції, інтерпретаційні схеми та соціальні установки адресата, що робить *хейтмовлення* одним із найефективніших інструментів маніпуляції у сучасному німецькомовному дискурсі.

Висновки. У результаті проведеної наукової розвідки встановлено, що хейт у німецькомовному комунікативному просторі є багатовимірним лінгвопрагматичним явищем, яке виходить за межі спонтанної вербальної агресії та функціонує як системний інструмент маніпулятивного впливу. Аналіз теоретичних підходів і емпіричного матеріалу засвідчив, що *хейт-мовлення* поєднує експресивний, оцінний та ідеологічний складники, спрямовані на формування спрощених і поляризованих інтерпретацій соціальної реальності. Доведено, що маніпулятивний потенціал хейту реалізується через комплекс лексико-стилістичних засобів (пейоративну лексику,

дегуманізуючі та воєнні метафори, інтенсифікатори, імперативні конструкції). Особливу роль відіграє прагматичний вимір *хейт-мовлення*, у межах якого агресивні висловлювання виконують функцію керування інтерпретацією, нав'язуючи адресатові готові оцінні рамки та моделі сприйняття. Аналіз прикладів з німецькомовних медіа та соціальних мереж показав, що хейт систематично використовується для емоційної мобілізації аудиторії, легітимації соціального виключення та нормалізації агресії у публічному дискурсі. *Хейт-мовлення* постає як ефективний інструмент маніпуляції у сучасній комунікації, здатний впливати не лише на емоційний стан адресата, а й на формування його соціальних установок і світоглядних позицій. Практичне значення дослідження полягає у можливості використання його результатів для критичного аналізу медійного дискурсу, розвитку медіаграмотності та вироблення стратегій опору маніпулятивному впливу хейту. Перспективи подальших наукових розвідок убачаються у зіставному аналізі *хейт-мовлення* в різних мовах і культурних контекстах, а також у дослідженні ефективних дискурсивних механізмів його нейтралізації.

Література:

1. Летюча Л. Поняття «хейтинг» як вид віртуальної агресії: стереотипне уявлення мовної свідомості студентства. *Psycholinguistics in a Modern World – 2022* : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Переяслав, 15–16 лют. 2022 р.). Переяслав, 2022. С. 63–68. DOI: <https://doi.org/10.31470/2706-7904-2022-17-63-68>
2. Fairclough N. *Critical discourse analysis: the critical study of language*. London : Longman, 1995. 265 p.
3. van Dijk T.A. *Ideology: a multidisciplinary approach*. London : Sage, 1998. 384 p.
4. van Dijk T.A. *Discourse and manipulation*. *Discourse & Society*. 2006. Vol. 17, No. 3. P. 359–383. DOI: <https://doi.org/10.1177/0957926506060250>
5. Reisigl M., Wodak R. *Discourse and discrimination: rhetorics of racism and antisemitism*. London; New York : Routledge, 2001. 294 p.
6. Wodak R. *The politics of fear: what right-wing populist discourses mean*. London : Sage, 2015. 256 p. DOI: <https://doi.org/10.4135/9781446270073>
7. Culpeper J. *Impoliteness: using language to cause offence*. Cambridge : Cambridge University Press, 2011. 292 p.
8. Meibauer J. *Lying at the semantics–pragmatics interface*. Berlin; Boston : De Gruyter, 2014. 298 p.
9. Benkler Y., Faris R., Roberts H. *Network propaganda: manipulation, disinformation, and radicalization in American politics*. Oxford : Oxford University Press, 2018. 472 p. DOI: <https://doi.org/10.1093/oso/9780190923624.001.0001>
10. Hofmann A. *Themenblätter im Unterricht, Nr. 118: Hate Speech – GMF im Netz*. Bonn : Zentrum für politische Bildung, 2022. URL: https://www.bpb.de/system/files/dokument_pdf/5662_tb118_hate-speech_online.pdf (дата звернення: 09.01.2026).
11. Krämer B. *Populist online practices: the function of emotional language in political communication*. *Information, Communication & Society*. 2017. Vol. 20, No. 9. P. 1293–1309. DOI: <https://doi.org/10.1080/1369118X.2017.1328520>
12. Müller J.-W. *What is populism?* Philadelphia : University of Pennsylvania Press, 2016. 176 p. DOI: <https://doi.org/10.23860/MGDR-2017-02-02-07>

References:

1. Letiucha, L. (2022). Poniattia “kheitynh” yak vyd virtualnoi ahresii: stereotypne uiavlennia movnoi svidomosti studentstva [The concept of “hating” as a type of virtual aggression: a stereotypical representation of the linguistic consciousness of students]. *Psycholinguistics in a Modern World – 2022: materialy Mizhnar. nauk.-prakt. konf. (m. Pereiaslav, 15–16 liut. 2022 r.).* Pereiaslav, 2022. Pp. 63–68. DOI: <https://doi.org/10.31470/2706-7904-2022-17-63-68>. [in Ukrainian].
2. Fairclough, N. (1995). *Critical discourse analysis: The critical study of language.* London: Longman, 265 p.
3. Van Dijk, T.A. (1998). *Ideology: a multidisciplinary approach.* London: Sage, 384 p.
4. Van Dijk, T.A. (2006). *Discourse and manipulation.* *Discourse & Society.* Vol. 17, No. 3. Pp. 359–383. DOI: <https://doi.org/10.1177/0957926506060250>
5. Reisigl, M., & Wodak, R. (2001). *Discourse and discrimination: rhetorics of racism and antisemitism.* London; New York: Routledge, 294 p.
6. Wodak, R. (2015). *The politics of fear: what right-wing populist discourses mean.* London: Sage, 256 p. DOI: <https://doi.org/10.4135/9781446270073>
7. Culpeper, J. (2011). *Impoliteness: using language to cause offence.* Cambridge: Cambridge University Press, 292 p.
8. Meibauer, J. (2014). *Lying at the semantics–pragmatics interface.* Berlin; Boston: De Gruyter, 298 p.
9. Benkler, Y., Faris, R., & Roberts, H. (2018). *Network propaganda: manipulation, disinformation, and radicalization in American politics.* Oxford: Oxford University Press, 472 p. DOI: <https://doi.org/10.1093/oso/9780190923624.001.0001>
10. Hofmann, A. (2022). *Themenblätter im Unterricht, Nr. 118: Hate Speech – GMF im Netz.* Bonn: Zentrum für politische Bildung. Retrieved from: https://www.bpb.de/system/files/dokument_pdf/5662_tb118_hate-speech_online.pdf (data zvernennia: 09.01.2026). [in German].
11. Krämer, B. (2017). *Populist online practices: the function of emotional language in political communication.* *Information, Communication & Society.* Vol. 20, No. 9. Pp. 1293–1309. DOI: <https://doi.org/10.1080/1369118X.2017.1328520>
12. Müller, J.-W. (2016). *What is populism?* Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 176 p. DOI: <https://doi.org/10.23860/MGDR-2017-02-02-07>

Дата першого надходження статті до видання: 05.01.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 28.01.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 06.04.2026